

תיק תביעה 90-26

בעניינה של הסטודנטית:

ת.ז.

הכרעת דין מיום 30/06/2026

פרטי התביעה: 1.

תיאור המעשים או המחדלים המיוחסים לתלמיד/ה הנתבע/ת:

התלמידה חשודה כי בתאריך 26.4.26 במהלך הבחינה בקורס " כוירואנטומיה" נתפסה עם כיתוב על כף ידה. התלמידה יצאה לשירותים לזמן ממושך בליווי המשגיח. עם חזרתה לכיתה הבחין המשגיח כי התלמידה מתבוננת בכף ידה, שעליה היה כיתוב. המשגיח הסב את תשומת לב המשגיחה וזו ביקשה שהתלמידה תראה לה את כף ידה ואכן היה כיתוב.

התלמידה טענה "שהעתיקה לכף ידה את השאלות ש בבחינה", הכל כמפורט בדו"ח מדור בחינות המצורף. התלמיד חשוד בהתנהגות שאינה הולמת ובהונאה בבחינה.

תקנון משמעת תלמידים (חדש):

סעיף 9 - מרמה והונאה – סעיף קטן 9.1

סעיף 10 - התנהגות שאינה הולמת סטודנט – סעיף קטן 10.1

תקנון הקוד האתי:

במעשיה יש פגיעה בקוד האתי של האוניברסיטה, שמירה על יושרה אקדמית נהיגה בכבוד, בהגינות ובאחריות.

הממצאים: 2.

התובעת הקריאה את העבירה, הסטודנטית מודה באשמה – על הכף היד היו כתובות 6 שאלות מהבחינה ואת התשובה שאני סימנתי כולל פירוט.

הבוחנת טוענת שיצאה פעם אחת לשירותים, על פי ההנחיות יוצא כל פעם סטודנט.ית אחד.ת. כשהסטודנטית חזרה מהשירותים הבוחן סרגיי ניגש אליי ואמר שכתוב לה משהו על היד. על הלוח כתוב שאין לפרק את הבחינה ו/או להעתיקה.

התובעת מציינת שעל גבי הבחינה מצוין מפורשות שאין להוציא את שאלון הבחינה ו/או להעתיקה.

הבוחנת ניגשה לסטודנטית וציינה שאסור לכתוב ו/או להוציא את השאלון. היא אמרה לה שהיא לא ידעה. הסטודנטית התעכבה הרבה זמן בשירותים.

הסטודנטית, אני לא מצדיקה את המעשה שלי, לוקחת אחריות מוחלטת. אמא סובלת מכמה בעיות בריאותיות כולל דיכאון. מגיל 21 אני המטפלת היחידה שלה וככה במשך המון שנים אני חיה איתה בביתה. בגיל 26 החלטתי לממש את עצמי, נרשמתי למכינה בבר אילן וסיימתי בממוצע 102. השיגרה בבית לא השתנתה האוניברסיטה די קרובה לאשדוד. בשנת תשפ"ד התקבלתי לאוניברסיטת חיפה במסלול אופק במשפטים. שכרתי דירה במעונות. שנה קשה מאוד, לא נמצאת עם אמא בבית. קשה היה לי ללמוד. הציונים היו בהתאם. בסוף השנה עברתי לתקשורת ופיצלתי את התואר. תשפ"ה עשיתי את מחצית שנה א' והשנה את המחצית שנייה. בסמסטר האחרון המצב של אמא לא היה יציב והתדרדר. לפני הבחינה הייתה הלחימה ואחי היה בלבנון לוחם בגבעתי. הגעתי לבחינה לא מוכנה. לא הייתי זכאית למועד ג'. אם אני נכשלת אני נדרשת לעשות את הקורס מחדש.

התחלתי את הבחינה ולא היה לי מושג מה לענות. עצרתי והתפללתי, והמשכתי את הבחינה. בסיומה הבנתי שאני לא במצב טוב, היו לי 6 שאלות לוודא את הציונים. היו לי עוד 3 בחינות, רציתי קצת הקלה. רציתי לוודא שלפחות קיבלתי עובר. כתבתי 5 שאלות במלואן ואת התשובה על כף יד שמאל. במהלך הבחינה יצאת לשירותים. לא היה לי שום דרך או מקור לבדוק. הטלפון היה בתיק בכיתה כבוי ולא היה לי חומר לבדוק. התעכבתי ולא עשיתי מעבר, התפללתי.

כמה זמן הייתי לא יודעת לומר. חזרת לבחינה המשכתי להסתכל על הבחינה. כתבתי את השאלה ואת התשובה. הבוחנת ניגשה בשלב הזה וביקשה לראות את כף היד. הראתי לה מרחוק. היא שאלה מה כתוב והסברתי. בהתחלה היא לא האמינה, היא לא האמינה שאלו השאלות. ביקשתי ממנה להסתכל על מה שכתוב שאלה השאלות. היא נמנעה. אכן אמרתי שאני לא יודעת שאסור להעתיק את השאלות. אני מניחה שידעתי ואכן לוקחת אחריות על המעשה.

הבוחנת מציינת שאכן הסטודנטית אמרה לה מספר פעמים שהיא העתיקה את השאלות ואת תשובתה בלבד.

התובעת, אין מחלוקת שהיה כתוב משהו על כף היד. את מודעת שהדבר אסור. אין לנו מידע לגבי מה היה כתוב על כף היד. בשילוב עם היציאה לשירותים אין ספק שהם פוגעים בטוהר המידות. זוהי התנהגות שאינה הולמה ויש לתת דין על כך.

הסטודנטית, אני אקבל את ההחלטה שתתקבל. חשוב לומר שבשבילי מאוד חוששת מהעונש של הרחקה לשנה. כי זה עלול להיות סוף הדרך בשבילי.

התביעה מבקשת לגזור

11.2 - נזיפה חמורה

11.6 – קנס כספי ע"ס 1,500 ש"ח

11.9 - פסילת הבחינה והקורס " כוירואנטומיה "

11.10 – הרחקה בפועל לשנה

12.5 - והרחקה לשנה על תנאי עד לסוף הלימודים לתואר.

התרשמתי שמדובר בתיק תביעה בו קיימים פערים בין עמדת הבוחנת הראשית לבין עמדת הנתבעת והבוחן השני שנכח באירוע. אין תמימות דעים לגבי משך הזמן בו הייתה התלמידה בשירותים לאור העובדה שאין תיעוד על שעת יציאה וכניסה. בנוסף לא הוצג צילום של כף ידה של הסטודנטית כך שלא ברור מה אכן היה כתוב על ידה.

ביחס להתנהגותה של התלמידה בזמן הבחינה אכן נראה שהיא נהגה באופן לא ראוי בכך שהעתיקה את השאלות והתשובות על פי עדותה על כף ידה גם אם זה נועד להרגיע אותה לאחר הבחינה.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות שתוארו בפניי על ידי הסטודנטית והבוחנים, שחלקן לוטות בערפל, אני מרשיעה את הנתבעת בעבירות המיוחסות לה. יש להטיל, במקרה זה, עונש שיישקף את חומרת העבירה. יודגש כי אין לקבל סוג התנהגות זו ורוח תקנון המשמעת, הקוד האתי והחלטות סנאט האוניברסיטה עומדות בניגוד גמור לדרך שבה נהגה הסטודנטית.

גזר הדין

הנני גוזרת על הנתבעת את העונשים הבאים :

1. נזיפה חמורה.
2. פסילת הבחינה והקורס " כוירואנטומיה ".
3. פסק הדין יתפרסם בעילום שם באתר רשויות המשמעת באינטרנט וכן על גבי לוח מודעות של החוג בו לומדת הנתבעת.

הפוסקת ד"ר ואלרי איסק

30.6.26

תאריך